

Dosarul nr. 2ra-1483/2021

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (jud. S. Dubceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ararat-Nord”, reprezentat de avocatul Valentina Moruz,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ararat-Nord” împotriva lui Evghenii Borisov cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ararat-Nord” și a fost menținută hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 25 august 2020 SRL „Ararat-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Evghenii Borisov cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 25 august 2019 a fost încheiat contractul individual de muncă nr.7/2019/T, între SRL „Ararat-Nord” în calitate de angajator și Evghenii Borisov în calitate de salariat. Potrivit pct.1 al contractului Evghenii Borisov a fost angajat în funcție de agent comercial.

A menționat reclamantul, că potrivit pct.5 al contractului individual de muncă și pct. 4.1. al Fișei postului care este parte componentă a contractului individual de muncă, sânt stabilite obligațiile, funcție în care a fost angajat pârâtul. În deosebi, la pct. 4.1. 2 alin. 5; 6 în obligațiunile agentului comercial, intră încheierea contractelor de cumpărare vânzare și controlul asupra executării acestora, precum și obligația de a controla achitățile către comandatari, pentru marfa livrată.

Astfel, întru exercitarea atribuțiilor de serviciu pârâțul Evghenii Borisov, în calitate de agent comercial al SRL „Ararat-Nord” se deplasa la agenții economici cărora li se livra marfa distribuită de SRL „Ararat-Nord” și verifica executarea condițiilor contractuale, precum și încasa sumele de bani pentru marfa livrată, având obligația de a le depune în casa întreprinderii.

A indicat reclamantul că în urma întocmirii actelor de verificare între întreprinderi s-a depistat că mai mulți agenți economici înregistrează întârzieri la achitare pentru marfa livrată, ceea ce a generat solicitarea explicațiilor de la agenții economici cu privire la datoriile înregistrate.

Astfel, potrivit actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și patentarul Natalia Malicova, se atestă o datorie în sumă de 1499,52 de lei. Potrivit explicației date de Natalia Malicova ultima a comunicat că a achitat suma de 1499,53 de lei, agentului comercial al SRL „Ararat-Nord” Evghenii Borisov la data de 13 iunie 2019, în baza facturii fiscale din 06 iunie 2019.

Conform actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și ÎI „Zaporojan Tamara” se atestă o datorie în sumă de 561,89 de lei. Potrivit explicației date de directorul ÎI „Zaporojan Tamara”, Tamara Zaporojan, ultima a achitat suma de 561,89 de lei, agentului comercial al SRL „Ararat-Nord”, Evghenii Borisov la data de 11 iunie 2019, în baza facturii fiscale din 29 mai 2019.

Conform actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și patentarul Belous Galina Grigorii, se atestă o datorie în sumă de 1608,28 de lei. Rodica Belous a comunicat că a achitat suma de 563,80 de lei și 1044,48 de lei, agentului comercial al SRL „Ararat-Nord” Evghenii Borisov la data de 12 iunie 2019, în baza facturii fiscale din 23 mai 2019.

Potrivit actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și ÎI „Flamingo-Tacu”, se atestă o datorie în sumă de 1623,31 de lei. Conform explicației date de directorul ÎI „Flamingo-Tacu”, Galina Cotorcea, aceasta a achitat suma de 731,35 de lei și 891,96 de lei, agentului comercial al SRL „Ararat-Nord” Evghenii Borisov la data de 30 mai 2019, în baza facturilor fiscale din 23 mai 2019 și 06 iunie 2019.

Potrivit actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și ÎI „M. Slivinschii” Leonela Velicico, a comunicat că a achitat suma de 153,58 de lei, agentului comercial al SRL „Ararat-Nord”, Evghenii Borisov la data de 06 iunie 2019, în baza facturii fiscale din 30 mai 2019.

Potrivit actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și ÎI „Nastas Ecaterina” se atestă o datorie în sumă de 116,50 de lei. Prin explicației dată de vânzătoarea ÎI „Nastas Ecaterina” Lucia Gasan a informat că a achitat suma de 116,50 de lei, agentului comercial al SRL „Ararat-Nord” Evghenii Borisov la data de 06 iunie 2019, în baza facturii fiscale din 30 mai 2019.

Conform actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și ÎI „T. Raischi”, se atestă o datorie în sumă de 1173 de lei. Potrivit explicației date de directorul ÎI „T. Raischi” Tatiana Raischi, a comunicat că a achitat suma de 1173 de lei, agentului comercial al SRL „Ararat-Nord”

Evghenii Borisov la data de 16 mai 2019, în baza facturilor fiscale din 25 aprilie 2019.

Potrivit actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și ÎI „Tatiana-Hovaneț” se atestă o datorie în sumă de 999,50 de lei. Potrivit explicației date de directorul ÎI „Tatiana-Hovaneț” Tatiana Hovaneț a comunicat că a achitat suma de 1000 de lei agentului comercial al SRL „Ararat - Nord” Evghenii Borisov la data de 04 mai 2019, în baza facturii fiscale din 24 aprilie 2019.

Conform actului de verificare din 31 august 2019 între întreprinderea SRL „Ararat-Nord” și ÎI „Țurcanu Aglaia”, se atestă o datorie în sumă de 208,70 de lei. Prin explicația dată de directorul ÎI „Țurcanu Aglaia”, Aglaia Țurcanu a comunicat că a achitat suma de 210 lei agentului comercial al SRL „Ararat-Nord”, Evghenii Borisov la data de 12 iunie 2019, în baza facturilor fiscale din 30 martie 2019.

A menționat reclamantul că în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, salariatul Evghenii Borisov a livrat marfa mai multor agenți economici, a ridicat sumele de bani de la agenții economici pentru marfa livrată și urma să depune aceste mijloace financiare în casa întreprinderii SRL „Ararat-Nord”, obligație care a fost ignorată în totalitate de către Evghenii Borisov, ultimul însușindu-și mijloacele financiare ale reclamantului.

Potrivit art. 341 Codul muncii, mărimea prejudiciului material cauzat angajatorului se determină conform pierderilor reale, calculate în baza datelor de evidență contabilă.

Astfel, prin acțiunile descrise a considerat reclamantul că Evghenii Borisov a adus un prejudiciu material întreprinderii SRL „Ararat-Nord” în sumă totală de 7944,78 de lei. Faptul dat se confirmă prin facturile fiscale, actele de verificare contabilă între întreprinderi și explicațiile agenților economici, probele scrise anexate la cerere.

A considerat reclamantul că, Evghenii Borisov fiind angajat în funcția de agent comercial la SRL „Ararat-Nord” prin semnarea contractului individual de muncă și a fișei postului nr.7/2019/T din 20 mai 2019 și-a asumat răspunderea pentru încheierea și executarea contractelor de vânzare-cumpărare încheiate între SRL „Ararat-Nord” și agenții economici, precum și pentru achitarea mărfurilor livrate în baza contractelor menționate supra, prin urmare este evident că în urma însușirii mijloacelor financiare de către pârâtul Evghenii Borisov pentru marfa livrată, reclamantului SRL „Ararat-Nord” i s-a cauzat prejudicii materiale.

A menționat reclamantul că prejudiciul cauzat de pârâtul Evghenii Borisov reclamantului SRL „Ararat-Nord” ca urmare a încălcării de către pârât a contractului individual de muncă și a obligațiilor de serviciu descrise în fișa postului, urmează a fi reparat de către pârât în sumă de 7944,78 de lei.

A mai indicat reclamantul, că la 22 iulie 2019 Evghenii Borisov a depus cerere de eliberare din funcție din dorință proprie din 29 iulie 2019.

Prin ordinul nr.59 din 29 iulie 2019 cererea cu privire la demisia pârâtului a fost admisă. Însă, despre prejudiciul cauzat întreprinderii a devenit cunoscut deja după acceptarea cererii de demisie.

Având în vedere faptul că obligația pârâtului față de reclamant este una pecuniară, acesteia urmează a fi aplicate dobânzi pe perioada de întârziere, în conformitate cu art. 942 Cod civil. Perioada de întârziere fiind calculată din momentul demisionării pârâtului până la executarea deplină a obligației pecuniare.

Respectiv, potrivit calculului desfășurat reclamantul pretinde la dobânda de întârziere în sumă de 986 de lei calculată din suma prejudiciului.

Reclamantul SRL „Ararat-Nord” a solicitat încasarea din contul pârâtului Evghenii Borisov a prejudiciului material în sumă de 7944,78 de lei, dobânzii de întârziere în sumă de 986 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central a fost respinsă acțiunea depusă de SRL „Ararat-Nord” ca fiind neîntemeiată.

Împotriva acestei hotărâri, la 10 decembrie 2020, SRL „Ararat Nord” reprezentată de avocatul Valentina Moruz, a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SRL „Ararat-Nord” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a aplicat prevederile art. 327 alin. (1), 328 alin. (1), 333 alin. (1), 341 Codul muncii, art. 321 Codul civil, art. 17 din Legea contabilității și a stabilit că potrivit fișei postului agentului comercial se atestă că în obligațiunile ultimului, intra încheierea contractelor de vânzare-cumpărare și controlul asupra executării acestora, precum și obligația de a controla achitățile pentru marfa livrată, însă nu și primirea banilor și păstrarea banilor, iar la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe care ar confirma că pârâtul ar fi primit careva sume și nu și-ar fi îndeplinit obligația de transmitere a banilor către SRL „Ararat-Nord”.

În această ordine de idei, Colegiul instanței de apel a conchis că soluția primei instanțe de respingere a acțiunii este legală și întemeiată.

La 17 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Ararat-Nord”, reprezentat de avocatul Valentina Moruz, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece la emiterea soluției de respingere a acțiunii instanțele judecătorești au apreciat arbitrar probele prezentate, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei. Greșit instanțele de judecată au concluzionat că intimatul nu avea obligația de primirea și păstrarea banilor de la agenții economici.

A susținut circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, nu au fost constate și elucidate pe deplin de către instanțele inferioare, iar normele de drept material și procedural au fost încălcate și aplicate eronat, ceea ce constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

La 08 septembrie 2021, în adresa lui Evghenii Borisov, a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Ararat-Nord” cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 124).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost comunicată recurentului SRL „Ararat-Nord”, reprezentată de avocatul Valentina Moruz, la 18 iunie 2021 (f. d. 104).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 august 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Ararat-Nord”, reprezentată de avocatul Valentina Moruz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Ararat-Nord”, reprezentată de avocatul Valentina Moruz nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Ararat-Nord”, reprezentată de avocatul Valentina Moruz, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ararat-Nord”, reprezentat de avocatul Valentina Moruz, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru